

Vurderingerne til Brandassurance ofte ere højere end Vurderingerne til Laaneinstitutionerne. Trods dette, at Grunden, der jo altid er kostbar her i København, ikke er regnet med ved Brandassurancevurderingerne, ere disse lidt højere. Det er ogsaa blevet sagt mig, at Direktionerne for de forskellige Laanekasser tage grumme lidt Hensyn til Vurderingerne og selv danne sig et Skøn over de Ejendomme, hvori der søges Laan, og give Laan efter deres eget Skøn. Helt igennem ere de raadende Tilstande ikke sunde og gode, og jeg mener, at den mest praktiske Maade at afhjælpe dette paa var, at Stat og Kommune nedsatte en Kommission af fast ansatte bygningskyndige og uinteresserede Mænd, der saa foretog Taksation af Ejendommene saa vel til Laaneinstitutionerne som til Ejendomsskyld. Derigennem vilde man opnaa, at der blev en ensartet og regelmæssig Taksation over hele Linien. Det vilde kun kunne gavne Laanekasserne, Kreditforeningerne og den ny Bank, som her tænkes oprettet, idet disse Institutioner vilde faa Garanti for, at de Vurderinger, hvorefter Laan skulde gives, virkelig vare svarende til de virkelige Værdier. Desuden vilde det medføre en Betryggelse for den lille Laangiver, Enker og lignende Personer, som i god Tillid til, at 1ste Prioriteten er sat lavt, mene, at der ingen Risiko er ved at sætte deres lille sammensparede Kapital i en 2den Prioritet for derved at opnaa en højere Rente, saa at de kunne være nogenlunde betryggede mod at miste deres Kapital ved at anbringe den i en 2den eller maaske en højere Prioritet.

Selv om der er fældet nogen Kritik af Lovforslaget om Hypotekbanken, er der jo helt igennem fremsat Ønske — saa vel i Folketinget som her oppe — om, at det maa blive fremmet hurtigt, og det er ingenlunde min Mening, at jeg vil lægge Sten i Vejen for dette Lovforslag, men dog mener jeg, at det er betimeligt, og det rette Øjeblik nu, at paatale de bestaaende uheldige Tilstande, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke mener, at der, naar Hypotekbanken en Gang er startet og traadt ud i Livet, vilde være fuld Anledning til at forelægge Forslag til Reformer paa dette Omraade for ad Lovgivningens Vej at hjælpe paa de uheldige Forhold og bringe dem ind i fastere, mere solide og regelmæssigere Former end i Øjeblikket.

N. Rasmussen: Det Spørgsmaal, der først paatrænger sig til Besvarelse, naar en Sag af denne Beskaffenhed foreligger her i Rigsdagen, maa selvfølgelig være det, om der er nogen Trang til at gennemføre en saadan Institution som den, der tilsigtes oprettet ved dette Lovforslag. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale i Enkelthederne alt, hvad der nu er gaaet forud, denne Sag vedrørende, men ganske kort nævne, at der foruden de Forsøg, der ere blevne gjort her i Rigsdagen ved Fremlæggelsen af Forslag, der sigtede til en Ordning i denne Retning, ogsaa fra privat Side har været gjort et Arbejde i samme Retning. Foruden de Forsøg, der som sagt ere gjort paa Oprettelsen af en Hypotekbank, har der ogsaa været Bestræbelser for at foranledige en Omordning af Kreditforeningerne, som skulde gaa ud paa, at disse kom til at virke mere ensartet. Jeg sigter her til det Forslag, som i sin Tid blev indbragt i Folketinget af Scavenius, hvis jeg husker rigtigt, i 1899, og senere er der gjort Forsøg af Folk udenfor Rigsdagen, nemlig af Direktørerne for Østifternes Kreditforening og for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne. Man forsøgte da at oprette en Kreditforening, der skulde omfatte hele Landet, og i hvilken de eksisterende Kreditforeninger skulde gaa ind som en Slags Underafdelinger. Det førte imidlertid heller ikke til noget Resultat. Alle disse Bestræbelser have haft det Maal at skabe et stort Børspapir, der egnede sig til Placering i Udlandet. Det har været den Tanke, der har været den ledende, hver Gang man har rørt ved denne Sag. Den i det foreliggende Forslag paatænkte Institution skulde jo særlig være beregnet paa at arbejde paa det franske Marked, og en Del af de Indretninger, der bestemmes her i Forslaget, er til Dels dikteret af de Fordringer, der stilles i Frankrig. Dette gælder med Hensyn til Stempelpligtelsen og i det hele taget de Former, som de franske Banker maa fordre, naar de overhovedet skulle være med til at foretage en Emission af saadanne Serier, som der her kan blive Tale om, af danske Papirer. Men naar der nu spørges om, hvad Trang der er, mener jeg, at der i de Bestræbelser, man har lagt for Dagen i en lang Aarrække, maa ligge et Bevis for Trangen, og man kan jo ogsaa for saa vidt føre flere Beviser for Trangen ved f. Eks. at henvise til, hvorledes Kursforholdet har været her i Danmark til en vis